

edebiyata açılan alem

Edebi Alem

"Güzel olan sevgili değildir, sevgili olan güzeldir."

SAYI 5 EYLÜL 2023

Önsöz

Aynı zamanı ve coğrafyayı paylaşan insanlar olarak, toplumumuzun edebiyat, sanat ve kültür etkinliklerine katılımlarını artırmayı hedeflemekteyiz. Bu hedefimizi gerçekleştirirken birey kavramının değerinin bilincinde olarak bireylerin inançlarına ve yaşamlarına saygı duyulan bir perspektif ile siz değerli insanlara kendimizi ifade etmekteyiz.

Günden güne popüler kültürün etkilerini, günlük yaşantımızda daha çok hissetmekteyiz. Popüler kültürü yöneten, yönlendiren insanlar ise düşünce eylemine neredeyse hiç değinmemektedirler. Dolayısıyla böylesine büyük bir okyanusta, hazırladığımız bir tekne ile düşünce eyleminin tohumlarını okyanusun derinliklerine bırakmak istiyoruz. Böylece o tohumlar, düşüncenin kıymetini bireylere hissettirecek ve birey olmanın en temel sebebinin düşünce olduğunu fark ettirecektir. Böylece bizlerde her bir bireyin düşünce eylemine değer verdiğini gözlemleyip, hedefimize ulaşmış olacağız.

Okyanusta yolculuk ettiğimiz her saniye, okyanusun hırçın dalgalarının altında ezilmekte olan, yüzme bilmeyen, yüzme bilip de bunu yolculuğumuz sırasında diğer insanlara öğretmek isteyen bireyleri, teknemize konuk edeceğiz.

Ebedi Alem'den önceki son çıkış noktasıdır Edebi Alem. Gelin tüm insanlara düşünce eyleminin önemini birlikte anlatalım. Gelin bizlere kıymetli bilgiler aktaran insanları birlikte dinleyelim. Gelin kıymetli bilginin ne olduğunu birlikte tartışalım.

4 Şubat 2020'de okyanusun sularında boy gösteren teknemiz, günümüzde yolculuğuna devam etmektedir.

Edebi Alem Yayın Ekibi

Duyuru

Edebi Alem Dergisinin beşinci sayısının yayımlandığı 4 Eylül 2023 tarihinden itibaren, dergimizin altıncı sayısı için çalışmalara başlıyoruz.

Ekim ayında altıncı sayısı yayımlanacak olan dergimizde yer almak istiyorsanız, kaleme aldığınız metinleri, yaptığınız illüstrasyonları, çekimi size ait olan fotoğrafları edebialemeser@gmail.com adresine gönderebilirsiniz. Daha detaylı bilgi için internet sitemiz olan www.edebialem.com adresinde yer alan "Duyurular" sayfasını ziyaret edebilirsiniz.

Dergimizde yayımlanan bütün eserlerin yayın hakları Edebi Alem Dergisine ve Edebi Alem internet sitesine aittir. Yayımlanan eserler için ayrıca eser sahibine herhangi bir ödeme yapılmamaktadır.

Edebi Alem Dergisinde yer alan eserler, iznimiz olmadıkça başka bir yerde yayımlanamaz. Yalnızca kaynak göstermek suretiyle alıntı yapılabilir.

Editör

DERYA YEŞİL

YETER YELDA ŞAHANOĞLU

CEM ALAN

Tasarım

BÜŞRA BETÜL PİLİÇ

İllüstratör

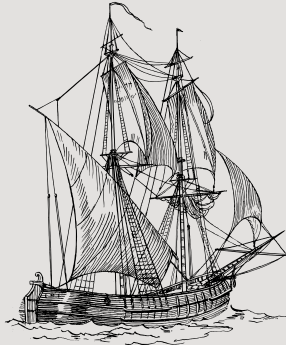
GÜLSÜM SAYHAR

Kapak Çizeri

GÜLSÜM SAYHAR

Son Okuma

MÜKREMİN ASLAN

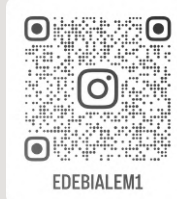

Genel Yayın Yönetmeni

MÜKREMİN ASLAN

EDEBIALEMDERGI

EDEBIALEM1

İçindekiler

1| **Sevgi ve İnanç İle Var Olan Usta Yazar: Lev Tolstoy**
Sevim VARLIK

4| **Theo'nun Efendisi**
Yeter Yelda ŞAHANOĞLU

5| **Kal Bi'**
Gökhan Daloğlu

6| **İnsanın Sonsuza Serüveni Dünya**
Mehmet BİLEN

7| **Aşk-ı Me'sûr**
Mihriban CESUR

8| **Fesleğen Olmak**
Ümran AYKULAP

9| **İsimsiz Hiçlik**
Samet MUTLU

10| **Bulurum Seni Arayı Arayı**
Mehmet Şirin KURHAN

12| **Hiç Bitmeyen Bir Yolculuk: Yola Devam**
Ayşe ŞAHİN

14| **Köprü**
Hakan YAKICI

15| **Bambi**
Samet KÜÇÜKBAŞOL

16| **Bir Bahar Sabahında Sen**
Sezgi KAYA

Sevgi ve İnanç İle Var Olan Usta Yazar: Lev Tolstoy

Sevim VARLIK

Yapımız gereği birçok şeyi başarabilecek güce sahip olmamıza rağmen, içinden çıkamadığımız bazı durumlarda yapmak istediklerimizi erteleyerek kolay yolu seçeriz. Bu özelliğimiz, belki de insanlık tarihindeki en büyük zayıflıklarımızdan biridir. Ertelemenin rahatlığına alıştıkça, hedeflerimizi daha da ileri bir tarihe atmaya başlarız ve sonrasında geç kaldığımızı düşünüp vazgeçeriz. Tolstoy'un bisiklet sürmeyi 67 yaşında öğrenmesi ise bizlere, hiçbir şey için geç olmadığını çok güzel bir şekilde göstermektedir. "Bizden geçti" cümlesini hayatımızdan çıkararak yeni hedefler belirlememiz konusunda da motivasyon kaynağıdır.

Rus yazar Lev Nikolayeviç Tolstoy, 9 Eylül 1828 tarihinde Kont Nikolay Tolstoy ve Prenses Maria'nın dördüncü çocuğu olarak Rusya'nın Tula bölgesinde dünyaya gelmiştir. Annesini ve babasını çok erken yaşta kaybeden yazar, eserlerinde "sevgi" kavramının üzerinde sıkça durmuştur. Akrabaları tarafından ilgi ile büyütülmesi ve eğitim hayatının desteklenmesi, önemli bir adım olmuştur. Bu yıllarda pek çok ünlü yazarın eserlerini okuyan Tolstoy, lise öğrenimini bitirerek Doğu Dilleri Fakültesi'nde eğitimine devam etmek istemiştir ancak sınıfta kalınca, farklı bir tercih yapmak zorunda bırakılmıştır. 1846 yılında Hukuk Fakültesi'ne geçmesi yazarın hayatında yepyeni bir sayfa açsa da, Hukuk öğrenimi de yarıda kalmıştır. 1847 yılında, doğduğu kasaba olan Yasnaya Polyana'daki çiftliğine dönmüştür. 1851 yılında, Rus ordusuna yazılarak erkek kardeşi Nikolay'ın yanına giden yazarın sağlığı gün geçtikçe daha kötü bir hal almaya başlamıştır. Savaşların fizyolojik olduğu kadar psikolojik olarak da etkisini hissettiğinden dolayı oyalanmak için hikaye yazmaya karar vermiştir. "Çocukluk Çağı" adlı uzun hikayesini kaleme alan yazarın bu eseri "Çağdaş" isimli dergide yayımlanmıştır. Ünlü yazar, edebiyat dünyasına ilk adımı bu şekilde atmıştır.

Sevgi ve İnanç İle Var Olan Usta Yazar: Lev Tolstoy

Sevim VARLIK

1853 yılında Rusya'nın boğazları ele geçirme isteği, I. Nikola ve Osmanlı Devleti arasındaki savaşın başlamasına neden olmuştur. Tolstoy bu dönemde subay olarak görevlendirilmiştir. Bu savaş, Tolstoy'un fikirlerinin değişmesine ve bakış açısının zenginleşmesine neden olmuştur. Savaşın ardından Petersburg'a dönerek yazarlığı meslek edinme kararını vermiştir. Bu buhranlı savaş dönemlerinin ardından Turgenyev ile tanışması, yazarlık alanında kendinden emin adımlarla ilerlemesini sağlamıştır. Yurt dışı gezileri sayesinde donanımlı bir hale gelmesini de bu olaylara borçludur. Gezileri sırasında kardeşi Nikolay'ın beklenmedik ölümü ile sarsılan yazar, zor olsa da hayatına devam ederek kendini tamamen yazmaya adanmıştır.

Meşakatli bir hayat süren Tolstoy, ilerleyen yıllarda Sonya isimli genç bir hanımefendi ile tanışır ve o büyük aşk başlar. Tanıştıklarında, Sonya 18 yaşında iken Tolstoy ise 34 yaşındadır. Hayatlarını birleştirme kararı alan çift, evliliklerinde 13 çocuk sahibi olmuşlardır. Tolstoy'un başarılı eserler vermesindeki asıl etken ise, Sonya'ya ve kurduğu aileye karşı olan sevgisi olmuştur. "Savaş ve Barış" isimli başarılı roman, bu sevgi ve şefkat dolu yıllarda kaleme alınmıştır. Bu eserden sonra en çok bilinen bir diğer eseri olan Anna Karenina' yı ise 1877 yılında kaleme almıştır. Ünlü eserlerinin ardından hayatı sorgulayan yazar, özellikle din ve inanç alanında çeşitli faaliyetlere katılmıştır. 1878 yılında ise, "İtirafımlarım" isimli eserini kaleme almıştır. Sorgulama dönemlerinde kaleme aldığı son eserleri olan Hacı Murat, İvan İlvic'in Ölümü ve Diriliş gibi eserlerinde manevi ve ruhsal açıdan hissettiklerini aktarmıştır. Yorucu ancak dolu dolu geçen hayatının ardından yazar, 1910 senesinde kızı ve doktoru ile beraber bir yolculuğa çıkmıştır. Yolda rahatsızlanmasının ardından birkaç gün sonra, Kasım ayının son günlerinde hayata veda etmiştir.

Çoğumuzun lise yıllarında kalemi ile tanıştığı; sevgiyi, inancı ve hoşgörüyü yazılarının merkezine koyarak eleştirmekten ve sorgulamaktan korkmayan yazarın 19. yüzyıldan bu yana sevilerek okunması, edebiyat alanında önde gelen bir isim olduğunun en büyük kanıtıdır.

Tolstoy'a

göre

İnsan

Neyle Yaşar?

Sevgi

Merhamet

İyilik

Sevgili Tolstoy,
"İnsan Neyle Yaşar?"
isimli eserinde
sağlıklı bir varoluşun
temelinin, iyiliğe ve
sevgiye dayandığını
biz insanlara
asılmaya çalıştığın
için sonsuz
teşekkürler...

Şefkat

Birleşim.

Theo'nun Efendisi

Yeter Yelda ŞAHANOĞLU

- Vedalar neden bu kadar acı Theo?
- Yüreğimizde bir parça oldukları için efendimiz.
- Zaman unutturur mu Theo?
- Anılar akla gelmezse tabii efendimiz.
- İnsan dilinden uğurladığını; yüreğinden uğurlayamazsa Theo?
- Acısıyla kavrulur efendimiz. Velhasıl dili susar, yüreği yanar.
- Peki yanan yürek ne zaman soğur Theo?
- Onu zaman gösterir efendimiz.
- Anladım Theo anladım, parça kopunca bütün kanıyor.

Kal Bi'

Gökhan Daloğlu

Ormanlarım aydınlık
Lalelerim Őeffaf,
Goncalarım hevesli bahara.
Uzun yollar büyümüyor artık gözümde.
Nesnelerin hafifliğinde
Listelerim silinsin, silinmesin,
Umudum serilsin yerlere yeter.
Kilimlere ibretlik motif olsun dik duruşlarım.
Dengeyi yeniden yakaladığımdan
Örtmüyorum üstünü pişmanlıkların.
Ne ettiysem ettim, benim tatlı suçum,
Ellerimin Őiiri, boşver diyorum.
Mülakata aldığımda tedirgin kalbimi,
İsmine yakışır söz ver, kal biraz daha, kal bi...

İnsanın Sonsuza Serüveni Dünya

Mehmet BİLEN

Ruhumuz yaratılmış alem-i ervahta,
Bir bedene girmiş görünmüş dünyada.
Gurbettir beşere; atam Âdem'den beri,
Başlıyor insanoğlunun sonsuza serüveni.

Ağlayarak geliriz ne hikmetse dünyaya,
Sanki çoğu zaman üzüleceğimizi bilir gibi,
Etrafımızdaki insanlar gülerek karşılar bizi,
Bu uzun seferde, onlar verecektir ilk desteği.

Önce zahmetsiz ve rahat yıllarımız geçer,
Okul, iş, evlilik derken ömrün yarısı biter,
Sona doğru bedende hastalıklar kol gezer,
Hayat ateşi parlar, alevlenir, birden söner.

Dünya ham ruhların imtihan yeri,
Âdem bu sebeple geldi, cennetten geri.
Mücadele için, şeytan da musallat oldu.
Kimisi ona uydu kimisi de karşı durdu.

Fani dünya hayatı, bakiye hazırlıktır,
Yaptığın iyi ameller, topladığın azıktır,
Nefsine ve şeytana uyarsan, çok yazıktır,
Yol bitmez ölünce, devamı kabrin arkasıdır.

Aşk-ı Me-sûr

Mihriban CESUR

Unuttun mu sana söylediğim sevda sözlerimi,
Silip attın mı bir anda kalbinden beni?
Umarsızca, pervasızca...
Oysa aşk diyarında mutluluk yolcuğuna seninle çıkmıştım.
Sen benim kutup yıldırımsın sanmıştım amma!
Gel gör ki yanılmışım.
Diyar-ı Kenân'da Yusuf misali dipsiz bir sevda kuyusundayım.
Yönsüz ve ruhsuz bir biçareyim ben,
Yıkılan, dağılan, bir bir hezimete bürünen...
Bu perişan ahvalimin mes'ûmu sensin elbette.
Döndürdün ruhumu ka'r girdâb-ı mevte.
Âlemde kaht-ı recül mü varmış da sana inanmışım.
Bilmeden gönlümü zat-ı levvâma kaptırmışım.
Bundan sonra kendime sözüm bâkî!
Bitecek bu biçârenin hadşe-i derûni halleri..
Seni gördükçe dilim eylecek lal-i sukûn.
Farz edeceğim seni ke-en-lem-yekûn.

Fesleğen Olmak

Ümran AYKULAP

Zordur fesleğen olmak.
Lâkin imkânsız değil...
Muhâtabın her kim olursa olsun,
Etrafına güzellikler saçmak.

Zordur fesleğen olmak.
Lâkin imkânsız değil,
Bitap düşmüş gönüllere su serpmek...
Umudun rengi yeşille örtmek karanlıkları...
Kokusu gibi içine çekmek mâneviyatı...
Hissetmek...

Zordur fesleğen olmak.
Lâkin imkânsız değil...
Sana uzanan her eli,
Huzura bulamak...

İsimsiz Hiçlik

Samet MUTLU

Adımım adımına bağılı
Sen çiziyorsun duyguları
Saatler senin
Sana içimdeki yorgunluğu anlatmam
Anlamazsın

Haklılık senin
Zaten bana pek uğramaz
Sen ne dersen o
Sen konuşmazsan
Kimse konuşmaz

Bir isyan cümlesi yazabilirdim
Ama vazgeçtim
Bunca şiir yazmışım adına
Olmayıversin
Kalsın başka yarına

Bulurum Seni Arayı Arayı

Mehmet Şirin KURHAN

Ne gündüz, ne gece derim.
Bulurum seni arayı arayı.
Dağlar ardını gezerim.
Bulurum seni arayı arayı.

Yağmur demem, çamur demem.
Kar demem, kış demem.
Ölsem bu yoldan dönmem.
Bulurum seni arayı arayı.

Deli gönül çağlar gider.
Gözüm yaşı akar gider.
Sevdan beni, benden eder.
Bulurum seni arayı arayı.

Zincir vursalar da ayaklarıma.
Nice taşlar koysalar da yoluma.
Cihan-alem çıksa da karşıma.
Bulurum seni arayı arayı.

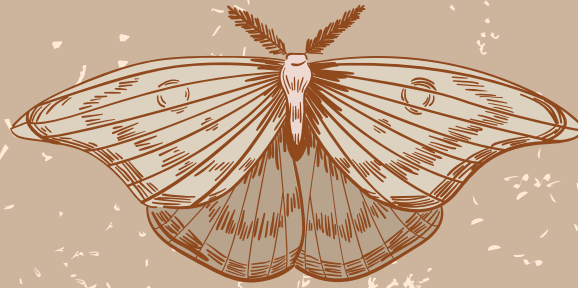
Çıkmadan can bu bedenden.
Vazgeçmem bir an bile senden.
Ne kadar kaçarsan kaç benden.
Bulurum seni arayı arayı.

Her günüm kederdir, derttir.
Deli gönül sensiz tektir.
Kurhani'yim gözüm pektir.
Bulurum seni arayı arayı.

Edebiyatın, alemle en güzel buluşması...

EDEBİ ALEM

Hiç Bitmeyen Bir Yolculuk: Yola Devam

Ayşe ŞAHİN

Tüm yılın yorgunluğunu atmak için şöyle sakin bir yere tatile gitmişsiniz, akşamüzeri gün batımı vakti dinlendirici bir müzik eşliğinde denizi izlemeye dalmışsınız. Nasıl bir his?

İşte bu hissi alalım sonra aynı hissi yaratan ilk sahnesi ile Yola Devam filmi incelemeye başlayalım:

Film bir yolculuk filmi. Yolculuk ama nereye? İzlerken “önemi var mı sahiden?” demek istiyorsunuz. Önemi var mı sahiden gidilen yerin yol güzel olduktan sonra?

Karakterlerimiz de bunu düşünüyor olacaklar ki eğlenceli ve bir o kadar da hareketli bir yolculuktalar. Bir ailenin; birbirinden oldukça farklı karakterlerde olsalar da nasıl eğlenebildiklerini, bir olabildiklerini, aynı duygunun birleştirici gücünde nasıl da hemhal olabildiklerini izliyoruz.

Estetik bir film izleyeyim, duygusu beni kalan tüm hayatımda sarsın, film benle yaşasın ve tabiri caizse ‘ yol hep sürsün’ diyorsanız Yola Devam tam da size göre. Saydığınız tüm bu kriterleri sağlayan filmlerin başında elbette ki İran filmleri geliyor. Yola Devam da bize İran’ın müziklerini, coğrafyasını, kültürünü seyrettirmekle kalmıyor aynı zamanda coğrafyanın gerçeklerini de seriyor önümüze. Nasıl hayat sadece şiirsel anlardan oluşmuyorsa İran da öyle. Filmde bu gerçeklikle de birebir yüzleşme sahneleri izliyoruz. Zorunluluk hallerini, büyümenin sancısını, aynı duyguların üzerinde şekillenen ve birleşen hayatları seyrediyoruz.

Hiç Bitmeyen Bir Yolculuk: Yola Devam

Ayşe ŞAHİN

Yol devam ediyor, bir bozkırın içinde akan ve bitmesini hiç istemediğimiz bir yolculuk. Bu yolculuk izlerken sizi içine çekiyor ve aslında izleyici o bozkıra değil de kendi içine bir yolculuğa çıkıyor. Verdikleri yol üstü molalarında sakin kaldığında karakterler duygularını açık edecek fırsatlar da buluyor elbette. Yolculuğun gerçekten gerekli olup olmadığı sorusunu akıllara getiriyor bu fırsatlar. Keskin de bir soru bu bir yandan, karakterimizin gitmesi de gerçekten gerekli mi örneğin. Bilmiyoruz, nereye gittiğini de.

Filmin eşsiz müzikleri eşliğinde annenin sahip çıkma mücadelesini, babanın kendi yolunu bulması için umursamaz gibi davranışlarını, gitmeyi kafasına koymuş ve başka çaresi olmadığına da bizi de inandırmış olan abiyi ve dünyanın ve ömrünün belki de en güzel zamanlarını yaşayan kapakta da tek başına yer alan evin en küçük bireyini seyre devam ediyoruz.

Film boyunca yolculuk devam ediyor. Siz de karakterlerin sizi bir anda içine çeken o samimiyeti sayesinde kendi içinize bir yolculuğa çıkıyorsunuz.

Yola devam İran'ın estetik filmleri listesine girmeyi çoktan hakeden bir yeni yapım. İran filmi sevenlere naçizane bir tavsiye.

Köprü

Hakan YAKICI

Delirmeden önce gördüğüm
Son rüyayı hatırlıyorum;
Bir köprünün balçığına saplanmış
Mavi boyalı ayağını tutuyordum.
Üstelik ben de maviydim.

Hem de masmavi!

Bıraksam köprü düşecekti
Bıraksam evren çökecekti
Bıraksam uyanacaktım.
Bırakmıyordum.

Bambi

Samet KÜÇÜKBAŞOL

gönül mutsuzken bulunur neşe tırnak boyasından
onun yok âhû ile farkı onun hâli bu tarzı

o saklanmış mutluluğum gözelin yansımada
kamer merkür zühre güneş nicesinden göze arzı

okurken atlasta betik o ruhum kanları eksik
sahardiv gördükçe güler özünün tensike 'arzı

Bir Bahar Sabahında Sen

Sezgi KAYA

Bir bahar sabahı aniden çık gel,
Pencerelerimin pervazına kuşlar konsun,
Savur dalgalı saçlarını asi rüzgarlara,
Tatlı şarkını cıvıldaayan kuşlar duysun,

Bir bahar sabahı aniden çık gel,
Mavi Gök Kubbe günlük güneşlik olsun yer gök toz pembe,
Kahverengi dallardan rengarenk çiçekler açsın diye ,
Konuştur gamzelerini gülüşünle dünyamı aydınlat yine,

Bir bahar sabahı aniden çık gel,
Sükuta esir düşmüş karanlığı gülüşünle boş bir kere de ,
Yemyeşil, umut dolu parlak bir güneşin aydınlattığı sabaha davet et,
Billur sesinle ve buz mavisi gözlerinle dağıt zifiri karanlıkları ve parlak yarınlara
kucak aç sen yine...

Gül

“Hayat bizi resmen dört işlemle sınar; Gerçeklerle çarpar, ayrılıklarla böler, insanlıktan çıkarır ve sonunda topla kendini der.”- Lev Nikolayeviç Tolstoy